

Ron Smits keurt...

RIMOR SAILER 669 SUITE

Van de dertig jaar oude Bürstner die hij eerder had, heeft transportondernemer Henny de Waal (58) ooit eigenhandig de motor gereviseerd. Sleutelen kan hij dus bovengemiddeld. “En als we op vakantie zijn, houdt hij altijd een lijstje bij van dingetjes die verbeterd of gerepareerd moeten worden. Hij is heel erg een pietje-precies”, zegt echtgenote Jolanda (54).

TEKST WILLEM VAN HAMERSVELT // FOTO'S JEROEN JUMELET

Keurmeester Ron Smits heeft in de loop der jaren talloze campers onder de loop genomen, waarbij deze eigenschappen de eigenaar zeer van pas zouden zijn gekomen. Maar ja, dan had de trotse bezitter juist twee linkerhanden. Dat zal je altijd zien: heeft de camperaar wel twee gouden handen, kan hij ze overwegend in de zak houden. Want

de imposante Rimor Sailer van het stel doorstaat de meedogenloze keuring van Smits ondanks zijn leeftijd van twaalf jaar glansrijk. Hier staat niet alleen een camper die je zijn leeftijd op het eerste gezicht niet aanziet, maar ook bij nauwkeuriger inspectie niet. Waar de gemiddelde Ducato van dik tien levensjaren niet zelden beginnende roest vertoont

aan chassissbalken en wielkasten, oogt dit exemplaar bijna alsof hij gisteren uit de showroom is gekomen. Geen roest te bekennen. Zijn apk-keuring doorstond de Italiaan een dag voor de campercheck met een zelfvoldaan glimlachje. “Had ik toch al gezegd: nul foutjes.” Nou ja, dat ene defecte zijlichtje is de Rimor van harte vergeven.

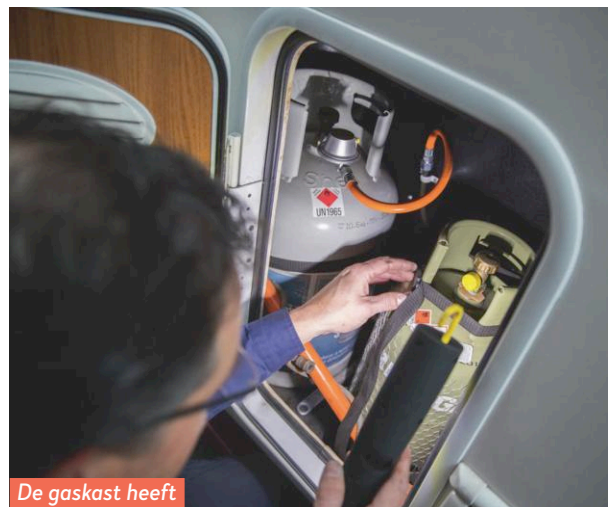

Smits ontdekt corrosie op een printplaat.

Het laadcircuit functioneert niet goed.

De gaskast heeft onvoldoende ventilatie.

Maar Smits zou Smits niet zijn als hij toch niet het een en ander vond. Te beginnen bij de stroomhuishouding. De luxueus uitgeruste Rimor is voorzien van een dieselgestookte Webasto-verwarming en die dingen, zo doceert

was stuk, wat in de beleving van Smits komt doordat hij tevergeefs bezig was de opgeblazen accu te laden. De Waal heeft met pijn en moeite en lang wachten op actie van Rimor een originele, nieuwe lader gemonteerd. Dat had hij volgens

*‘Hier **leer ik van**: ik kan wiellagers en dynamo’s vervangen, maar dit soort dingen **weet ik niet**’*

Smits, vreten stroom. Vandaar dat de vorige eigenaar een tweede boordaccu heeft geïnstalleerd. Die is van een ander type dan nummer een en dat ziet Smits ongaarne. “Dat gaat fout met opladen.”

Wiellagers en dynamo’s

Hetgeen blijkt, want de vloeistofaccu onder het zijbankje heeft zijn laatste adem reeds uitgeblazen. “Hij staat helemaal bol”, constateert Smits. En de calciumaccu, handig van buitenaf te bereiken achter een serviceluis, heeft er ook niet veel zin meer in. Daar komt bij dat de boel nauwelijks wordt opgeladen. De keurmeester ontdekt een aangetast contact op een printplaat en diskwalificeert de acculader als rommel. “Veel te zwak voor twee accu’s.” En dan blijkt dat De Waal het apparaat onlangs nog heeft vervangen. Het ding

Smits beter niet kunnen doen. “Voor minder geld zijn er veel sterkere laders te koop, waarmee ook je startaccu wordt opgeladen. Want dat doet het originele exemplaar niet.” Henny de Waal hoort de uiteenzetting met grote belangstelling aan. “Hier leer ik van. Ik kan wiellagers en dynamo’s vervangen, maar dit soort dingen weet ik niet.”

Lekbakje

De motorkap gaat open en openbaart een kurkdroog blok. Geen zweetplekken, nul druppels. Wel vervangt Smits twee slangetjes van het vacuümsysteem dat onder meer de rembekrachtiging en de turbo aanstuurt. Na twaalf jaar waren ze gescheurd door uitdroging. En het typerende kwaaltje van deze lichte Ducato’s: regenwater dat van de voorruit komt, lekt op het gasklep huis, waar-

DE KEURMEESTER

Ron Smits:
‘De staat van onderhoud is goed tot zeer goed’

In de rubriek Goed gebruikt neemt keurmeester Ron Smits een gebruikte camper onder de loep.

Geen roest te bekennen aan het chassis.

Controle van de gaspitsbeveiliging.

Henny en Jolanda de Waal kijken aandachtig mee.

DE EIGENAREN

‘Reis boeken niet nodig’

Jolanda en Henny de Waal zijn dik tien jaar geleden gaan camperen, omdat ze een transportbedrijf hebben. “We weten nooit lang van tevoren of en wanneer we weg kunnen, dus kunnen geen reis boeken. Dan is een camper die altijd klaarstaat ideaal”, legt Jolanda de Waal uit. Hun eerste camper was een oude, spaanse Bürstner, zonder stuurbekrachting en turbo. Ze hebben er wel veel plezier mee beleefd. Drie jaar geleden begon het stel voorzichtig om zich heen te kijken, op zoek naar een opvolger. Met een wensenlijstje: volwaardige zithoek, waar je met zijn tweeën echt kunt relaxen, lage instap en een queensbed. “We willen niet over elkaar heen moeten klimmen”, legt Henny de Waal uit. Toen de Rimor hun pad kruiste, waren ze verkocht. “Ik weet weinig van merken, maar deze wagen heeft alles wat wij willen.” “En hij ziet er van binnen chic en smaakvol uit”, vult zijn echtgenote aan.

door de elektronica van dat apparaat de geest kan geven. “Grapje van 600 euro”, weet Smits. Dat is bij deze wagen nog niet het geval, maar wel ontbreekt het lekbakje dat Fiat later heeft uitgebracht om deze ellende te voorkomen.

Merk Hatseflats

In de gaskast ontdekt de keurmeester ‘Italiaanse ventilatie’, hetgeen hij niet als compliment bedoelt. De gaten waardoor eventueel lekkend gas zou moeten ontsnappen, zitten niet in de bodem maar

vert Smits. Om bij nadere inspectie vast te stellen dat ze uit Taiwan komen, waar hij evenmin een hoge hoed van op heeft. De Waal was al van plan de Aziaten te vervangen door een gerenommeerd merk. “Ik ben er helemaal niet blij mee. De Rimor ligt veel beroerder op de weg dan mijn vorige camper. Hij waggelt en is enorm gevoelig voor het inhalen van vrachtwagens.” In geval van nieuwe banden ziet Smits ook graag betere, geheel stalen ventielen. “De huidige exemplaren zijn gevoelig voor lekkage.”

*Aangezien gas zwaarder is dan lucht, wordt het voor het gas een **hele klus** om via **hogere gaatjes** naar buiten te komen*

in een wandje. En aangezien gas zwaarder is dan lucht, wordt het voor dat gas een hele klus om op die manier naar buiten te komen.

De Rimor staat op een kwartet vrijwel nieuwe banden. Dat heeft De Waal bij de koop in 2017 bedongen. Maar de handelaar had blijkbaar geen zin zijn portemonnee tot op de bodem om te keren. “Merk Hatseflats uit China”, hui-

En nog een advies: “Zet er een maat bredere banden onder. Dan heb je per wiel negentig kilogram meer draagvermogen.”

Alarmbellen

De keurmeester sleept een trap aan om een blik op het dak te werpen. Waar hij Italiaanse afwerking ontdekt. En ook hier is dat geen compliment. Wand en

dak zijn hier met elkaar verbonden door een aluminium hoekprofiel. Dat zit vast met schroeven, aan het zicht onttrokken door een pees. De alarmbellen van de keurmeester gaan af als hij daar roestwater onderuit ziet kruipen. “Ik ben met deze constructies toch al niet blij. Je kunt veel beter lijmen dan schroeven, maar als je toch schroeven gebruikt, moeten het roestvaststalen exemplaren zijn.” Dat is hier niet het geval. De roestende schroeven veroorzaken lekkage die de onderliggende houten lat kan aantasten.

Dik voor elkaar

Deze ontdekking maakt de uitvoerige vochtmeting in het interieur van de Rimor nog spannender dan normaal. En vooral Jolanda de Waal vreest het moment dat Smits zijn vochtmeter in stelling brengt. Maar ze kan gerust zijn. Noch op de verdachte plekken onder het dak, noch op alle andere plaatsen waar de keurmeester aan het meten slaat, vindt Smits ook maar het geringste spoor van vochtproblemen. “Prima. Dik voor elkaar”, prijst de keurmeester.

Vernieuwen

Maar toch komt Henny de Waal niet van een klusje af. “Alle schroeven in de daklijsten vervangen door rvs en dik in de kit zetten, want je kunt er anders op wachten tot je wel lekkage krijgt”, adviseert hij dringend. En ook de kit die het dakluik boven de cabine afdicht, heeft zijn beste tijd gehad. Vernieuwen. De Waal heeft de handen al uit de zakken en kan nauwelijks wachten tot hij aan de slag mag. “Ik weet van de opbouw van een camper niets en ik kwam hier om te leren. Dat is helemaal gelukt.” 🚐

Eindoordeel

Hier staat een overwegend heel keurige camper. “Ik kom graag bij jullie eten”, prijst keurmeester Ron Smits de presentatie van deze Rimor. “En de staat van onderhoud is goed tot zeer goed. Als je tien van deze wagens op een rij zet, dan springt deze er positief uit. Een mooi ding.” Toch heeft Smits een paar dingen gevonden, die hem afhouden van een 9 als rapportcijfer voor de elegante Italiaan. Met als hoofdreden de kritische verbinding van dak en wanden met roestende schroeven, die op termijn lekkage gaan veroorzaken. “Maar dat heeft met onderhoud eigenlijk niet te maken. Dit is eerder een constructiefout.” Smits schat de waarde van de Rimor op 35.000 euro. Als cijfer geeft hij een 8.

‘Alle schroeven in de daklijsten vervangen door rvs, want anders kun je erop wachten dat je **lekkage** krijgt’

In het kort

Merk en type	Rimor Sailer 669 Suite
Basisauto	Fiat Ducato 130, multi-jet 130 pk
Bouwjaar	2007
Kilometerstand	57.000 km
Rijklaargewicht	3.035 kg
Maximaal gewicht	3.500 kg
Maten (lxbxh)	745 x 230 x 290 cm
Nieuw prijs	63.000 euro
Huidige waarde	ca. 35.000 euro

De afwerking van het dak heeft aandacht nodig.